

OBC ORQUESTRA SIMFÒNICA
DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

2018_2019

KAZUSHI ONO DIRECTOR TITULAR

NÚM. 15

KENT NAGANO
DIRIGEIX LA
CONSAGRACIÓ DE
LA PRIMAVERA

9 i 10 DE MARÇ
DE 2019

SALA 1 PAU CASALS

L'AUDITORI

auditori.cat
obc.cat

iber:Camera

Daniil Trifonov
©Dario Acosta

Gergiev & Trifonov

Orquestra Simfònica del Teatre Mariinsky
Daniil Trifonov, piano
Valery Gergiev, director

Rakhmàninov, *Concert per a piano núm. 1, en fa sostingut menor, op. 1*
Mahler, *Simfonia núm. 5*

Dilluns, 11 març de 2019 - 20.30 H

L'AUDITORI

T. 93 317 90 50

www.ibercamera.com

NÚM. 15

MARÇ 2019

KENT NAGANO
DIRIGEIX LA CONSAGRACIÓ
DE LA PRIMAVERA

Dissabte 9 a les 19 h
Diumenge 10 a les 11 h

Kent Nagano director • **Jean-Yves Thibaudet** piano

CLAUDE DEBUSSY 17'
Saint-Germain-en-Laye 1862 - París 1918
Jeux: poème dansé (1912-1913)

CAMILLE SAINT-SAËNS 29'
París 1835 - Alger 1921
Concert per a piano i orquestra núm. 5 en Fa major, op. 103
"Egipci" (1896)
Allegro animato
Andante
Molto allegro

Jean-Yves Thibaudet piano

PAUSA 20'

IGOR STRAVINSKY 33'
Oranienbaum 1882 - Nova York 1971
La consagració de la primavera (revisió 1947) (1911-1913)

PART I: L'adoració de la terra

Introducció / Auguris primaverals (Dansa de les adolescents) /
Joc del rapte / Rondes primaverals / Joc de les ciutats rivals
Seguici del savi / El savi / Dansa de la terra

PART II: El sacrifici

Introducció / Cercle misteriós de les adolescents /
Glorificació de l'Elegida / Evocació dels avantpassats /
Acció ritual dels avantpassats / Dansa sagrada (L'Elegida)

Agraïem que apagueu els mòbils, desactiveu les alarmes sonores i contingueu els estossecs. Un mocador redueix notablement el soroll.

Comenta aquest concert amb
#auditori #obc

L'Auditori és un consorci de

Mitjans patrocinadors

Els temps i la durada del concert són aproximats

PROGRAMA

per **Javier Pérez Senz**

El gran director nord-americà Kent Nagano reuneix dues partitures que comparteixen idèntic origen artístic: els ballets *Jeux*, de Claude Debussy, i *La consagració de la primavera*, d'Igor Stravinsky, que van néixer per encàrrec dels cèlebres Ballets Russos de Sergei Diaghilev. El programa inclou el brillant *Concert per a piano núm. 5*, «Egipci», de Camille Saint-Saëns.

Jeux és un poema dansat l'estrena del qual, el 15 de maig de 1913, va passar bastant desapercebuda, eclipsada pel monumental i històric escàndol de l'estrena de *La consagració de la primavera*. Els dos ballets es van estrenar sota la direcció de Pierre Monteux, amb el llegendari ballari i coreògraf Vaslav Nijinski com a protagonista. En aquesta obra sedueix la riquesa sonora i harmònica del Debussy més audaç, sempre a la recerca d'una arquitectura musical més complexa, concebuda com a mosaic d'un refinament sorprenent. És una obra innovadora i profètica, analitzada de forma obsessiva per compositors com Pierre Boulez, Jean Barraqué o Bernd Alois Zimmermann, fascinats per la seva contínua fragmentació de la matèria sonora, els jocs i els refinaments harmònics i la subtil escriptura, tan lleugera com les pilotes de tennis que –aquest és el nucli argumental del ballet, ideat per Nijinski– un jove i dues noies busquen sota la llum d'uns focus elèctrics, en un joc sensual, trencat per l'aparició d'una altra pilota que espanta els joves i els fa sortir del parc. Amb aquest argument banal, Debussy crea una partitura magistral, d'esperit galant, un pretext per lliurar-se a la passió del ball.

Al *Concert per a piano núm. 5*, en *Fa major*, «Egipci», escrit en part durant una estada a Luxor, Camille Saint-Saëns plasma amb habilitat i refinament una visió d'Orient tamisada per una sensibilitat occidental. Certament, la partitura, estrenada el 2 de juny de 1896 a la Sala Pleyel de París, ofereix pàgines de color i inspiració exòtica, però sempre amb esperit d'evocació estilitzada, sense pretensions de fidelitat musicològica en l'ús de maneres i ritmes orientals. Hi ha, per tant, fantasia en la pintura d'atmosferes i molta ciència en l'escriptura del famós compositor, director i pedagog francès.

Els tres moviments del seu últim concert per a piano segueixen l'estructura clàssica –viu-lent-viu– i combinen inspiració melòdica, delicades transparències i contrastos de gran efecte. El moviment més original és l'*Andante*, en el qual Saint-Saëns dona indicacions molt precises per recrear el caràcter rapsòdic

d'una pintura sonora que inclou, entre altres, efectes de gamelan al piano. El compositor explica que «el passatge en Sol és un cant d'amor nubi que he sentit cantar als remers del Nil». Al moviment final, desplega un virtuosisme irresistible, amb una fina orquestració que culmina en una coda lluminosa i brillant.

Igor Stravinsky tenia la idea d'escriure una espècie de simfonia de primavera primitiva sota el títol *Gran sacrifici*, però Diaghilev li va aconsellar transformar el projecte en un gran ballet, *La consagració de la primavera*: l'estrena d'aquesta obra mestra, el 29 de maig de 1913 al Théâtre des Champs-Élysées, va provocar un dels escàndols més formidables de la història de la música.

L'impuls juvenil i la càrrega de violència i tensió salvatge que recorren la *Sacre* es mantenen frescos i vius com a símbols de modernitat més d'un segle després de l'estrena de l'obra. Però, sota l'explosió d'energia i colors enlluernadors, el genial compositor rus ofereix, amb una fantasia innovadora, matisos suaus i un equilibri de la plantilla orquestral admirable. La modernitat del llenguatge i un sentit de la narració que evita qualsevol concessió romàntica queden plasmats en una escriptura de precisió sorprenent, transparent, clara i agitada pel paper inquietant que juga el ritme com a impulsor de la narració.

El mateix compositor explica la idea argumental que inspira el ballet, concebut, a manera de díptic, en dues parts, *L'adoració de la Terra* i *El sacrifici*: «Vaig somiar amb una escena de ritus pagans en els quals una verge triada per al sacrifici dansava fins a morir. No explico una història, són imatges de la Rússia pagana unificades per una idea única i fonamental: el misteri del sorgiment del poder creador de la natura».

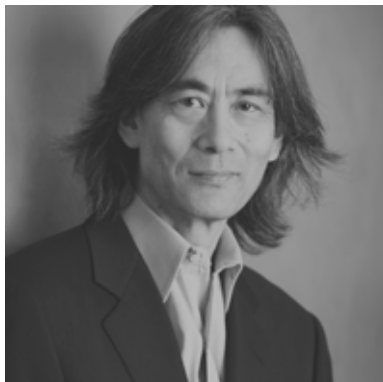
De forma magistral, Stravinsky inicia l'obra amb un solo memorable del fagot, en una atmosfera de màgia i misteri que dona pas a una música de tensió i vigor dramàtic que mai no defalleix. La varietat rítmica, la sensualitat i la successió vertiginosa d'idees musicals que són el motor d'una energia imparabile responen a una ciència orquestral revolucionària, perquè tots els instruments de la immensa plantilla tenen un paper preponderant en una successió de danses i transicions d'una força tan innovadora, que van canviar el curs de la història de la música.

L'OBC va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, consolidant el projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, oberta al món, compromesa amb la societat i mantenint el seu esperit original, té especial cura dels nostres artistes i del nostre patrimoni i té com a missió divulgar la música simfònica principalment des del segle XIX a la creació actual. Té la seu a L'Auditori, on interpreta 24 programes de temporada a més d'altres concerts que acosten la música d'orquestra a la ciutadania. També es presenta a llocs emblemàtics com la Plaça de la Catedral, la platja de la Barceloneta o la Sagrada Família i ha realitzat gires per Europa, Àsia i els EUA, actuant a sales com Musikverein, Wiener Konzerthaus, Concertgebouw, Royal Albert Hall, Kennedy Center o Carnegie Hall.

El primer director titular va ser Eduard Toldrà, i actualment ho és Kazushi Ono. Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Pablo González i Eiji Oue. També ha estat dirigida per Sergiu Celibidache, Valeri Gergiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Marc Minkowski, Michel Plasson, Mstislav Rostropòvitx o Leonard Slatkin i entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktoria Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau, Arthur Rubinstein...

PRIMERS VIOLINS Vlad Stanculeasa, concertino / Cristian Chivu, concertino associat / Raúl García, assistent concertino / Liviu Morna*, assistent concertino / María José Aznar / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Katia Novell / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Paula Banciu* / Samuel Cubarsi* / Andrea Duca* / Clàudia Farrés* / Oksana Solovieva* / Oleksandr Sora* / Elitsa Yancheva* **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / Christo Kasmetski*, solista invitat / Emil Bolozan, assistent / María José Balaguer / Jana Brauningner / Patricia Bronisz / Mireia Llorens / Melita Murgea / Antoni Peña / Josep Maria Plana / Robert Tomàs / Alfonso Aldeanueva* / Frédéric Descarregues* / Gabriel Graells* / Sei Morishima* / Ariana Oroño* **VIOLLES** Paul Cortese* solista invitat / Josephine Fitzpatrick, assistent / Franck Heudiard / Christine de Lacoste / Sophie Lasnet / Michel Millet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Irene Argüello* / Paula Hervás* / Albert Romero* / Johan Gregory Rondón* / Marta Sedó* / Marc Tarrida* **VIOLONCELS** José Mor, solista / Núria Calvo / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier / Daniel Claret* / Jordi Claret* / Carmen Enjamio* / Amaia Ruano* **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Jonathan Camps / Apostol Kosev / Josep Mensa / Matthew Nelson / Albert Prat / Nenad Jovic* / Stanislava Stoyanova* **FLAUTES** Francisco López, solista / Havard Lysebo*, solista invitat / Bea Cambriels / Mirjam Plas* / Christian Farroni, assistent / Ricardo Borrull, flauti **OBOËS** Disa English, solista / Roberto Turlo*, solista invitat / José Juan Pardo / María José Meniz* / Dolors Chiralt, assistent / Molly Judson, corn anglès **CLARINETES** Larry Passin, solista / Francesc Navarro / Josep Fuster, assistent i clarinet en mi b / Alfons Reverté, clarinet baix / Xavier Castillo*, clarinet baix **FAGOTS** Silvia Coricelli, solista / Noé Cantú / Laura Guasteví* / Thomas Greaves, assistent / Sławomir Krysmalski, contrafagot **TROMPES** Juan Manuel Gómez, solista / Joan Aragó / David Bonet / Juan Conrado García, assistent solista / David Rosell, assistent / Pablo Cadenas* / Iván Carrascosa* / José Antonio Soria* / Gabriel Zahonero* **TROMPETES** Mireia Farrés, solista / Adrián Moscardó / Angel Serrano, assistent / Raúl Calvo* / Andreu Moros* **TROMBONS** Eusebio Sáez, solista / Vicent Pérez / Alberto Bonillo* / Gaspar Montesinos, assistent / Raul García, trombó baix / Francisco Palacios*, trombó baix **TUBA** Daniel Martínez* / Jacobo Moya* **PERCUSSIÓ** Joan Marc Pino, assistent / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Daniel Ishanda* / Miquel Àngel Martínez* **ARPA** Magdalena Barrera / Marta Jarne* **CELESTA** Dolores Cano* **ENCARREGAT D'ORQUESTRA** Walter Ebenberger **RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL** Begoña Pérez **RESPONSABLE TÈCNIC** Ignasi Valero **PERSONAL D'ESCENA** Joan Luis

* col·laborador

KENT NAGANO

És la primera vegada que Kent Nagano dirigeix l'OBC.

Kent Nagano és famós per les seves interpretacions lúcides, elegants i intel·ligents. Se sent igual de còmode tant amb la música clàssica, com amb la romàntica i la contemporània i ofereix una visió fresca del repertori ja consolidat.

Ha estat director musical de l'Orchestre symphonique de Montréal (OSM) des de setembre de 2006. El setembre de 2013, va esdevenir director convidat principal de la Göteborgs Symfoniker. El setembre de 2015 va acceptar el càrrec de director musical general de la Staatsoper Hamburg i director en cap de la Philharmonisches Staatsorchester Hamburg, i l'any 2006 va ser nomenat director honorífic de la Deutsches Symphonie-Orchester Berlin.

El gener de 2019 ha fet una gira per Espanya i les illes Canàries amb la Philharmonisches Staatsorchester Hamburg i el març del mateix any en farà una altra amb l'OSM, amb la qual farà concerts a Berlín, Viena, Munic i París, entre d'altres.

JEAN-YVES THIBAUDET

És la quarta vegada que el pianista actua amb l'OBC, després d'haver-ho fet el 2002, 2009 i 2017.

Va nèixer a Lyon i va estudiar al Conservatori de París amb Aldo Ciccolini i Lucette Descaves, acabant els seus estudis amb el Primer Premi del Conservatori.

Dins l'actual temporada tocarà en un total de catorze països amb les simfòniques de Singapur i NHK de Tòquio, filharmòniques de Malàisia, Hong Kong i Xina; simfòniques de San Francisco, Houston, Chicago i Atlanta, orquestres de Filadèlfia i Cleveland i filharmòniques de Nueva York i Los Angeles, incloent recitals en el Carnegie Hall i una gira per Alemanya, Àustria i Israel. A més és Artista en residència de la Simfònica de Boston.

Thibaudet grava en exclusiva per a Decca Records i té més de 50 treballs en la seva discografia. Ha estat nominat als Grammy, Preis der Deutschen Schallplattenkritik, Diapason d'Or, Choc du Monde de la Musique, Edison Prize, Gramophone i Echo. Ha estat distingit Oficial del Ministeri de Cultura de França i amb el Victoire d'Honneur, així com inclòs al Passeig de la Fama del Hollywood Bowl.

www.jeanyvesthibaudet.com

Barcelona Obertura
Classic & Lyric

Del 4 al 17 de març 2019

Barcelona Obertura Spring Festival — Obertura City+ *Blooming Classical Music*

An initiative of:

Liceu **2016** Opera
Barcelona

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEO
CATALÀ

L'AUDITORI

Promoted by:

Barcelona
Global

In collaboration with:

iber:Camera

CONSERVATORI
LICEU

Supported by:

Ajuntament de
Barcelona

Financat amb
impost turistic